

at der blev stillet Ændringsforslag til anden Behandling. Denne Sag ser nu ud til at kunne faa en heldig Afslutning, idet Bevillingen er vedtagen af Folketinget, og der efter de i Dag faldne Udtalelser vel ingen Sandsynlighed er for, at der igen vil blive stillet Ændringsforslag. Jeg for mit Vedkommende er glad ved at faa denne Sag ud af Verden, den har staaet paa Dagsordenen længe nok, og Forholdene deroppe have jo, som det er fremhævet ved forskellige Lejligheder, været aldeles utaalelige. Til det ærede Medlem, som har fremdraget Sagen i Dag, vil jeg blot sige: „Ja, naar man vil betale, kan man i Regelen altid faa, hvad man vil have.“ Med den Løsning, der forelaa i Fjor, vilde der baade for Kommunen og for Staten have været sparet ikke saa ganske lidt. Nu er Forholdet jo ordnet ved en Overenskomst mellem Kommunen og Staten, og jeg vil haabe, at det maa lykkes at gennemføre den saaledes, at baade Staten og Aalborg kunne være tjente dermed. Med Hensyn til det af Indenrigsministeren paa § 6 stillede Forslag, vil jeg dog bemærke, at jeg vanskelig kan tænke mig, at et Beløb af 150,000 Kr. skulde kunne være tilstrækkeligt til at opføre baade en Post- og en Telegrafstation for i Aalborg. Vel ved jeg, at vi, der ligge saa langt mod Nord, tidt ere blevne glemte, tidt have maattet hjælpe os med Ting, som slet ikke vilde blive taalte andre Steder i det danske Land, men den højtærede Minister maa erindre, at naar vi nu skulle have et Posthus og en Telegrafstation paa den Grund, hvor det gamle Posthus staa, lige overfor Stiftskirken og Hospitalet, det vil sige det gamle Kloster, saa maa vi ogsaa have et, som vi kunne være bekendte og være tjente med.

Maatte jeg benytte Lejligheden til at sige den højtærede Minister for offentlige Arbejder en Tak for det Beløb, der efter Andragende fra de jyske Handelsforeninger er optaget paa § 26 til Etablering af en daglig Forbindelse mellem Frederikshavn og Gøteborg, det er jeg overordentlig glad ved. Jeg har en Gang tidligere ved en Finanslovbehandling tilladt mig at sige, at som Forholdene nu ere deroppe, maatte man egentlig hellere helt undvære Forbindelsen end have den hver anden Dag. Jeg er glad ved, at der er truffet en ny Overenskomst med Det forenede Dampskibsselskab, og jeg er tilbøjelig til at tro, at naar den bliver rigtig udnyttet, vil den faa en heldig Indflydelse paa Trafikken baade for Routen Frederikshavn—Gøteborg og paa Trafikken helt ned gennem Jylland.

Der er en Post paa § 27, ogsaa foreslaaet af Trafikministeren, som jeg ser paa med nogen Ængstelse, nemlig Bevillingen til Sovevogne mellem Hamborg og København over Gødser. Vi Jyder, kan jeg gerne sige, ere noget ængstelige for, at alt skal pege efter København, og naar Trafikken fra Hamborg ved Sovevognene drages mere til København, end det hidtil har været Tilfældet, er jeg noget tilbøjelig til at tro, at det vil blive paa den jyske Trafiks Bekostning. Jeg vilde gerne bede den højtærede Minister om, at vi, naar vi nu faa Sovevogne fra Hamborg over Gødser, saa ogsaa maa faa saadanne Vogne fra Hamborg til Frederikshavn eller saa langt op i Jylland, som Natrouten kræver det. I øvrigt vil jeg i denne Forbindelse bemærke, at den nuværende Sovevognsforbindelse mellem København og Jylland er i allerhøjeste Grad uheldig. Vi have Sovevogne her fra København, men i et fejlt Tog, nemlig det, der gaar herfra 11⁵³, og Sovevognene komme derfor først til Aalborg om Eftermiddagen Kl. 1. Ifølge Naturens Orden plejer Natten at være den Tid, man sover i, men naar Vognene gaa fra Aarhus til Aalborg, er det allerede forlængst Dag. Hvis den ærede Minister mener at kunne gaa ind paa, at de indsættes i det Tog, der gaar herfra Kl. 7⁵⁰, og som har Nr. 917, naar det kommer til Jylland, saa ville vi nogenlunde faa det, vi have Ret til at kræve, men vi maa desuden, naar der etableres en Soveroute fra Hamborg over Gødser, fordrø, at vi saa ogsaa faa Sovevogne fra Hamborg til Frederikshavn eller saa langt, som Forholdene kræve det.

Jeg vilde samtidig gerne erindre om et Spørgsmaal, jeg allerede fremdrog i Fjor. Vi have i Aalborg adskillige uoverdækkede Perroner, som den højtærede Minister i Fjor lovede skulde blive overdækkede. Der blev ganske vist ikke sagt noget om hvornaar, men jeg vilde dog gerne benytte Lejligheden til at bringe det i den højtærede Ministers Erindring, for at det ikke skal blive helt glemt. Vi have mindst $\frac{1}{4}$ Million rejsende deroppe, der benytte de uoverdækkede Perroner, hvorfra der desværre er en meget lang Vej til Ventesalen, og hvor de derfor ofte maa opholde sig i Slud og regnfuldt Vejr. Det er i allerhøjeste Grad ubehageligt, og jeg vil indtrængende bede den højtærede Minister om at have dette Spørgsmaal i velvillig Erindring, saa at vi ikke skulle vente alt for længe.